

Sygn. I ACa 758/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sędziowie: SA Sławomir Jamróg (spr.)

SA Barbara Baran

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Krakowie

sprawy ze skargi C. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 października 2013r. sygn. akt I ACa 513/13 w sprawie z powództwa C. B., G. O. i A. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)

o zapłatę

postanawia:

1. **odrzuć skargę,**

2. **przyznać od Skarbu Państwa- Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz adwokat L. K. -Kancelaria Adwokacka w K. ul. (...), kwotę 6642zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote), w tym 1242zł podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu.**

SSA Barbara Baran SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Sławomir Jamróg

Sygn. I ACa 758/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 października 2013r. sygn. akt I ACa 513/13 Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12 lutego 2013 r. sygn. akt I C 2634/11i orzekł co do istoty sprawy, zasądzając od Skarbu Państwa – Wojewody (...) na rzecz C. B. kwotę 84.739,75zł , a na rzecz powódek G. O. i A. K. kwoty po 42.369,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot przyznanych wszystkim powódkom, od dnia 12 lutego 2013r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił. Nadto oddalił apelację dalej idącą i orzekł o kosztach procesu.

Powódka C. B. wniosła w dniu 17 marca 2015r. skargę o wznowienie postępowania w tej sprawie, kwestionując prawidłowość oceny dowodów. Przedstawiając własną wersję przebiegu zdarzeń, powołała się na okoliczność oparcia wyroku na podstawie sfałszowanego dokumentu - antydatowanej decyzji Naczelnika Gminy w M. nr (...). Podniosła, że informowała adwokata reprezentującego ją w sprawie, że decyzja Naczelnika Gminy w M. znak (...) była podrobiona i antydatowana. Także inne dowody zostały sfałszowane. Precyzując podstawę skargi w piśmie z dnia 8 maja 2015r , 18 czerwca 2015r. i 13 sierpnia 2015r. podała , że Sądy pierwszej i drugiej instancji błędnie przyjęły, że decyzja Naczelnika Gminy w M. nr (...) wydana została 6 września 1976r. albowiem doszło do sfałszowania umowy dzierżawy zawartej w dniu 9 listopada 1977r. pomiędzy Urzędem Gminy w M. a Z. Z.. Sfałszowanie miało polegać na zmianie daty na 9 listopada 1976r. Ponadto skarżąca powołała się także na nowe dowody a to na nakaz płatniczy dotyczący podatku za 1978r. , a także na pismo z dnia 25 kwietnia 1978r. Wojewódzkiego Biura Geodezji w K. , które powódka miała

odnaleźć w paczce z rzeczami męża przy okazji porządków w piwnicy w 2015r. Z treści pisma z dnia 25 kwietnia 1978r wynikać ma , że w operacie ewidencji gruntów w 1978r. zostały wprowadzone zmiany, które należy wiązać z decyzją Wojewody (...) z dnia 18 stycznia 1978r. utrzymującej w mocy decyzję Naczelnika Gminy w (...)G. przejściu gospodarstwa. Wskazują one , że ona i mąż byli właścicielami gruntów do 1978r. Uzupełniając braki skargi skarżącą powołała jako podstawę wznowienia art. 403§1 pkt 1 k.p.c. i art. 403§2 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Wskazane podstawy wznowienia oznaczają właściwość tut. Sądu , który orzekał ostatecznie co do istoty sprawy (art. 405 k.p.c.).

	<p>Podana przez powódkę podstawę wznowienia określona w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. winna być wiązana z treścią art. 270 § 1 k.k. Podrobienie dokumentu to sytuacja, w której dokument zostaje sporządzony przez kogoś innego niż ten, kto widnieje jako jego wystawca, przerobienie dokumentu oznacza natomiast nadanie mu treści innej niż pierwotna przez osobę do tego uprawnioną (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2015 r. II CZ 24/15 LEX nr 173367). Uzasadnienie skargi nie wskazuje by decyzja nr (...) nie została wydana przez Naczelnika Gminy w M. (lub bez jego upoważnienia), jak też nie wskazuje by doszło do nadania w późniejszym okresie innej treści decyzji niż pierwotna, co oznacza, że wskazana podstawa wznowienia, mimo zarzutu antydatowania decyzji (a więc zarzutu poświadczenia nieprawdy w dokumencie) nie może zachodzić. Ponadto powódka powołując się na fałszerstwo umowy dzierżawy polegające na zmianie daty, wywodziła że Sądy przyjęły błędną datę utraty przez nią własności. Sądy zaś nie ustalały daty utraty przez powódkę lub jej męża własności gospodarstwa , gdyż tę należy wiązać z ostatecznością decyzji (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1961 r. w sprawie opuszczonych gospodarstw rolnych Dz. U. 1961r. Nr 39 poz. 198) lecz ustalały datę decyzji jako źródła odpowiedzialności odszkodowawczej. Zarzut powołujący skutki wydania decyzji przez organ drugiej instancji był zresztą przedmiotem rozpoznania w ramach skargi kasacyjnej (k- 480/2). Nawet więc gdyby przyjąć , że twierdzenia o poświadczeniu nieprawdziwej daty w dokumencie są prawdziwe, to wskazane fakty mogły prowadzić tylko do konkluzji, że decyzję wydano faktycznie nieznacznie później. Mogło to wprawdzie wpłynąć na ocenę wadliwości szacunku według stanu na dzień 6 września 1976r. , jednakże nie mogło mieć istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia dotyczącego szacunku nieruchomości rolnej z wyodrębnieniem działki niezbędnej pod</p>
--	---

zabudowę. Powódka złożyła odwołanie od decyzji Nr (...) - jak twierdziła - wiosną 1977r (z dołączonego do skargi pisma z dnia 12 kwietnia 1977r. wynika , że w tej dacie odwołanie było już wniesione), a więc wówczas decyzja musiała być już decyzją istniejącą. Z ustaleń Sądu Apelacyjnego wynika, że nieruchomości miała charakter rolny zarówno w chwili nabycia własności przez powódkę i jej męża w trybie ustawy z dnia 26 października 1971r o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (tj 4 listopada 1971r.), jak i później skoro w październiku 1976r. tj. po utracie ważności pozwolenia na budowę była zaorana, a następnie jeszcze przed ustatecznieniem się wskazanej decyzji (a więc przed styczniem 1978r.) dzierżawca dokonał zasiewów. Dopiero od 1979r. teren włączono do granic administracyjnych miasta K.. Dowodzenie zaś możliwości zabudowy pozostałej części oraz wpływu tej okoliczności na jej wartość mogło nastąpić w toku procesu.

Przede wszystkim jednak należy zwrócić uwagę, że nawet z twierdzeń skargi wynika, że powódka informowała swojego pełnomocnika o fałszerstwie dokumentów a z pisma z dnia 8 stycznia 2014r. kierowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości wynika, że powódka zawiadomiła Prokuraturę o antydatowaniu decyzji i podrobieniu dokumentów w dniu 30 lipca 2007r. a następnie w 2009r. Powódka mogła więc te okoliczności powoływać w procesie i oparcie skargi na tej podstawie i tak jest spóźnione. Nie uprawdopodobniono więc by skarżąca dowiedziała się o wskazanej podstawie wznowienia dopiero w 2015r. a więc w terminie do wniesienia skargi określonym w art. 407 § 1 k.p.c.

Odnosząc się natomiast do drugiej restytucyjnej podstawy wznowienia opartej na art. 403§2k.p.c. Sąd Apelacyjny podkreśla, że dopuszczalność oparcia skargi na nowych faktach lub dowodach uzależniona jest od łącznego zaistnienia następujących przesłanek : wykrycia po uprawomocnieniu się orzeczenia nowych faktów lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania ale nie zostały w nim powołane, istnienia ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez strony w poprzednim postępowaniu. Jeżeli w poprzednim postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na środki dowodowe a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań czy błędnej oceny potrzeby powołania, to nie zachodzi podstawa wznowienia przewidziana wymienionym przepisem. Fakt, że powódka dokonała przeglądu dokumentów w okresie Świąt Wielkanocnych w 2015r. nie może mieć znaczenia dla możliwości powołania nakazu zapłaty czy dokumentów z ewidencji gruntów, w sytuacji gdy dokumenty te znajdowały się w jej dyspozycji od śmierci byłego męża tj od 2009r. Nawet więc jeżeli dokumenty dotyczące ewidencji gruntów zostały przekazane do Urzędu Miasta w K. (co wynika z uzasadnienia decyzji z dnia 21 stycznia 2011r. k-11) i istniała trudność w zwróceniu się o wydanie odpisów danych z ewidencji gruntów, to jednak powołane w skardze dokumenty nie mogą być uznane za nowe, gdyż powódka mogła przy dochowaniu należytej staranności już w 2009r. zweryfikować treść paczki przeniesionej do jej piwnicy a zawierającej wskazane dokumenty. Na marginesie więc tylko można wskazać, że nakazy zapłaty dotyczą także posiadacza samoistnego a z ustaleń Sądu

Apelacyjnego wynikało, że powódka i jej mąż byli posiadaczami gruntu także po dacie wydania decyzji o przejęciu własności. Ujawnienia skutków ostateczności decyzji o odjęciu prawa własności w rejestrze ewidencji gruntów nie było przedmiotem ustaleń i traktowanie powodów jako właścicieli jeszcze w 1978r nie ma powiązania z kwestią ustalenia daty wydania decyzji pierwszej instancji. Kwestia więc ujawnienia nowego właściciela nie była przedmiotem ustaleń i zarzutów procesowych. Samo wskazanie przepisów art. 403§2k.p.c. i sformułowanie ustawowej podstawy wznowienia, w sytuacji gdy ta podstawa w rzeczywistości nie może zachodzić, to zbyt mało do uznania dopuszczalności wznowienia (tak SN w postanowieniu z dnia 28 października 1999r. II UKN 174/99 OSNAP 2001/4/133, oraz z dnia 19 marca 2010r. sygn. akt II PZ 5/10, 18 kwietnia 2011r. sygn. akt III UZ 6/11 nie publ. i z dnia 14 czerwca 2012r. sygn. akt I Cz 44/12 nie publ.). Zarówno w sytuacji, gdy wskazane w skardze okoliczności nie odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia jak też w sytuacji, gdy taka podstawa nie może zachodzić skarga podlega odrzuceniu. Treść skargi i powołanych w niej „nowych” dokumentów wskazuje, że ta podstawa wznowienia nie może w tej sprawie zachodzić.

Wobec powyższego uznając, że powódka miała wiedzę o powołanych podstawach wznowienia już w toku postępowania sygn. akt I C 2634/11 (I ACa 513/13) jak też uwzględniając, że w rzeczywistości nie może zachodzić wskazana podstawa wznowienia, należało przyjąć niedopuszczalność skargi. Sąd Apelacyjny orzekł więc o odrzuceniu skargi na podstawie art. 410§1k.p.c. O przyznaniu wynagrodzenia pełnomocnikowi z urzędu orzeczono na podstawie art. 109§2k.p.c. przy zastosowaniu §2, § 6 pkt. 7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r, poz. 461ze zm.).

SSA Barbara Baran SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Sławomir Jamróg